1-24071321-09-1-01072024
Dosar nr. 1-514/2024

SENTINȚĂ
În numele Legii

25 noiembrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul Central
Instanța în componenţă:
Președintelui de şedinţă, judecător Lina Popescu
Grefierul Tina Sergentu
Cu participarea:
Procurorului Oxana Muntean
Apărătorului Rodica Cojocar

a examinat în şedinţa de judecată publică, în limba de stat, în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală de învinuire a lui

Ruclenoc Maxim Anton, IDNP *****, născut la *****, originar şi locuitor al mun.Bălti, str.*****, studii medii, celibatar, fără persoane la întreţinere, fară ocupaţie, fără grad de dizabilitate, cetăţean al RM, anterior condamnat :

- *prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 19.01.2023 în baza art. 190 alin.(2) lit.b, art. 190 alin.2 lit.b) și art. 186 alin.2 lit.d), prin aplicarea art. 84 alin.1 Cod penal s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni cu privarea de dreptul de a ocupa anuite funcții legate de gestionarea banilor pe un termen de 1 an 6 luni, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod Penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 07.03.2023, s-a recunocut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în temeiul alin.(4) art.84 Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul total, al pedepselor aplicate, prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 19.01.2023 sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea banilor pe un termen de 1 an 6 luni. Potrivit art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 19.07.2024, s-a recunocut vinovat în baza art. 190 alin. (1) art. 190 alin. (1) art. 190 alin. (1) art. 190 alin. (1) Codul penal, art. 190 alin. (2) lit. c) art. 186 alin. (2) lit. d) art. 190 alin. (2) lit. c), art. 186 alin. (2) lit. d) art.190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un*

termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 2 ani. Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentinţe, adăugând parţial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 07.03.2023, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea banilor pe un termen de 3 ani în centrul de detenţie pentru minori şi tineri.

în comiterea infracţiuniilor prevăzute de art.190 alin. (1), art.190 alin. (2) lit.c) și art.190 alin. (2) lit.c) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei 01.07.2024-25.11.2024.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

A CONSTATAT:

Ruclenoc Maxim Anton, la data de 10.04.2024, aflîndu-se în Piaţa centrală din mun.Bălţi, acţionînd cu intenţie, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, conştientizînd caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, sub pretextul că doreşte să efectueze un apel telefonic, a dobîndit de la cet.***** telefonul lui mobil de model Xiaomi Redmi Note 13 Pro de culoare neagră, cu nr.IMEI *****, cu sticlă de protecţie şi asigurare în caz de furt, în valoare de 9020,00 lei, după care a dispărut într-o direcţie necunoscută, cauzîndu-i astfel părţii vătămate ***** o daună în proporţii considerabile în mărime totală de 9020 lei.

Tot el, la data de 01 mai 2024, pe timp de zi, acţionând în mod intenţionat şi având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind în mod conştient survenirea acestor urmări, aflându-se în incinta magazinului "DARVIN" amplasat în mun.Bălţi str. Ştefan cel Mare, 37, prin inducere în eroare, prezentându-se sub identitatea cet. *****, a.n. ***** şi având asupra sa buletinul de identitate pe numele ultimului cu nr. IDNP ***** care fusese pierdut, solicitând procurarea unui telefon mobil prin intermediul companiei de creditare O.N.C. ''Iute Credit" SRL, din numele lui ***** a semnat electronic un contract de credit nebancar cu nr. ***** în sumă de 4899,00 lei, mijloace băneşti cu care a procurat în credit telefonul mobil de model ''Xiaomi Redmi Note 13" cu nr.IMEI *****, după ce de la locul infracţiunii s-a eschivat, prin ce a cauzat O.N.C. ''Iute Credit" SRL un prejudiciu material în sumă de 4899 lei.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 01.05.2024 - 02.05.2024, aflându-se pe str.Chişinăului mun.Bălţi, împreună cu cet.*****, acţionînd cu intenţie, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, conştientizînd caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, sub pretextul că doreşte să efectueze un apel telefonic, a dobîndit de la cet.***** telefonul mobil de model Xiaomi Redmi Note 13, de culoare întunecată, cu nr.IMEI ***** şi 1ME1 *****, la preţul de 6400,00 lei, care se afla într-o husă din cauciuc de culoare neagră la preţul de 200 lei şi care i-a fost transmis în folosinţă de către mama sa *****, după care s-a eschivat într-o direcţie necunoscută cu bunul sustras, cauzîndu-i astfel părţii vătămate ***** o daună în proporţii considerabile în valoare totală de 6600,00 lei.

În ședința de judecată, inculpatul Ruclenoc Maxim, fiind asistat de avocatul Rodica Cojocar, în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală a declarat, personal, prin înscris autentic, că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, conţinutul

acestora îi este clar şi obiecţii asupra lor nu are, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicit administrarea de noi probe.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculaptului și audiind poziția lui, susţinută de apărător, ascultînd opinia procurorului, ținînd cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Inculpatul Ruclenoc Maxim, fiind audiat în ședința de judecată, sub jurămînt, prin expunerea factologică, ce nu contravene învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a dat declarații care confirmă circumstanțele descriese mai sus, menționând că-i pare rău de cele comise. A explicatcă nu își aminteşte ce dată a fost, dar pe cet.***** îl cunoaşte. Ultimul avea un telefon de model Xiaomi Redmi. El i-a solicitat lui ***** să-i dea telefonul său să apeleze, ultimul i-a dat telefonul, el l-a luat, a fugit de la fața locului și s-a dus să îl vîndă. L-a vîndut unui om străin, pe care nu-l cunoaşte. A mai declarat că, în luna aprilie 2024, a luat telefonul de la un prieten al său pe care în procurase în aceeași zi împreună cu el și a fugit. A mai completat că, într-o zi a găsit un portmoneu la stație, în care se afla actul de identitate pe numele lui *****, permisul de conducere și bani. Cu actul de identitate a lui *****, a doua zi a mers la magazinul Darwin din mun. Bălți. După ce a ales telefonul, a mers la casă pentru a-l procura în credit. A instalat o aplicație, cu telefonul i-a fost scanată fața și a beneficiat de credit. Nu cunoaște unde se află telefoanele, iar prejudicial nu a fost restituit părților vătmate. De cele întîmplate îi pare rău şi sincer se căieşte.

Pe lângă faptul că inculpatul Ruclenoc Maxim şi-a recunoscut vinovăția în comiterea faptelor, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente şi concludente cu privire la caracterului infracțional al faptelor comise, cât şi a vinovăției lui Ruclenoc Maxim în comiterea infracțiunilor incriminate, după cum urmează:

- procesul-verbal de consemnare a plîngerii orale de la cet.***** și actele anexate (f.d.4; 14-25 Vol. I);

- procesul-verbal de consemnare a plîngerii orale de la cet.*****și actele anexate (f.d.40; 50-57 Vol. I);

- declarațiile părții vătămate ***** ***** (*****), care în esență a declarat că din spusele fiului cunoaște că la data de 02.05.2024 fiul său, aflîndu-se pe str. Chișinăului, mun. Bălți, de unul singur, de el s-a apropiat cet. Ruclenoc Maxim. Ultimul i-a cerut fiului să-i dea telefonul său pentru a contacta pe cineva. Telefonul fiului ei este de model Xiaomi Redmi Note 13, IMEI ***** și IMEI *****, de culoare întunecată, nu-și amimteşte la singur, din motiv că din ziua cînd a fost cumpărat, a fost incorporat într-o husă confecționată din cauciuc de culoare neagră, la preț de 200 lei. Fiul ei, la solicitarea lui Ruclenoc Maxim, i-a dat să se folosească de telefonul dat, însă Ruclenoc, prin acțiunile sale, l-a indus și menținut în eroare și i-a sustras telefonul fiului, pe care ea i l-a cumpărat în credit și îi aparține, însă a fost dat în folosință fiului său *****. Telefonul menționat este la preț de 6400 lei. Ruclenoc Maxim a fost căutat de fiul său, pentru a-l ruga să-i restituie telefonul, însă nu a mai putut da de Maxim. Astfel prin acțiunile sale, Ruclenoc Maxim i-a cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6 600 lei. Careva alte detalii ea nu cunoaște, dar dorește să anexeze la materialele procesului penal, contractul prin care a fost cumpărat telefonul în rate. Ea nu a reușit să achite nici o rată pentru

telefonul dat şi ar dori să fie restituit. Telefonul menționat a fost cumpărat la data de 26.04.2024 din magazinul,,Alo"din mun.Bălți.(f.d.13 Vol. I);

- declarațiile părții vătămate ***** (*****), care în esență a declarat că la data de 10.04.2024, aproximativ la orele 10.00, a mers la magazinul, Moldtelecom" din piața centrală a mun. Bălți, de unde a cumpărat un telefon de model Xiaomi Redmi Note 13 de culoare neagră cu memoria de 256 GB, la fel caruia i-a achiziționat și o husă de culoare neagră, a pus telefonului cumpărat o sticlă de protecție, aasigurat telefonul în caz de furt, toate împreună bunurile au fost calculate cu suma de 9020 lei, acești bani au fost împrumutați prin o companie de microfinanțare, adică telefonul a fost luat în rate lunare. După ce a semnat contractul în magazin, a luat telefonul și a ieșit afară, aconectat telefonul încă în interiorul magazinului. Nu a efectuat nici un apel de pe el, dar ieşind afară și Maxim Ruclenoc fiiind cu el împreună,l-a rugat să-i dea telefonul să o apeleze pe mama sa. El adecis să-i dea totuşi să sune, însă Ruclenoc M. a luat telefonul și îndepărtîndu-se printre oameni, a dispărut. În telefonul menționat era introdusă cartela SIM la Operatorul de telefonie "Moldcell". După mai mult timp, a observat că Maxim nu se mai întoarce și a înțeles că l-a indus în eroare cu scopul de a-i sustrage telefonul. Telefonul sustras avea IMEI *****. Prin acțiunile sale, Maxim Ruclenoc i-a cauzat un prejudiciu material considerabil. Din data de 10.04.2024 el a crezut pînă în ziua de azi că el îi va restitui telefonul (f.d. 48 Vol. I);

- declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL "Iute Credit" ONC, *****, a.n.*****, care a declarat că activează în calitate de jurist al companiei ONC „ Iute Credit " S.R.L. Prin procura companiei a fost desemnat pentru a reprezenta interesele întreprinderii. Pe marginea celor cercetare comunică că la data de 01.05.2024, prin intermediul partenerului „Ultracom Electronic" SRL, cod fiscal *****, a fost depusă o solicitare de credit nebancar în sumă de 4.899,00 lei de la cet. *****, cod personal *****, pentru procurarea bunurilor din magazinul partenerului, solicitarea fiind înregistrată cu nr. *****. La depunerea solicitării de credit a fost indicat numărul de telefon 060729441 și a menționat o persoană de contact cu numele ***** cu nr. de tel. *****. Partenerului „Ultracom Electronic" SRL a transmis informațiile despre client prin intermediul siteu-lui partner.iutecredit.md, printr-un canal special securizat, unde partenerul a introdus toate datele despre client și le-a expediat către OCN "Iute Credit" SRL. Subliniază faptul că obligația și responsabilitatea de verificare a identității clientului, a actului de identitate și a faptului dacă actul de identitate aparține anume persoanei ce a cumpărat bunurile din magazinul partenerului aparține partenerului „Ultracom Electronic" SRL. La caz, informează că clientul nu s-a prezentat la oficiu "Iute Credit" SRL. În urma verificării informațiilor furnizate de partener, OCN "Iute Credit" SRL a aprobat solicitarea creditului cu suma de 4.899,00 lei după care clientul s-a autentificat în aplicația mobilă MyIute, cu codul personal *****, folosind numărul de telefon 060729441, a trecut verificare datelor de identitate în aplicați, și apoi a semnat electronic contractul de credit nr. ***** din 01.05.2024 cu ajutorul numărului de telefon 060729441. Nu cunoaște la ce adresă a fost semnat contractul de credit sau dacă a fost făcută livrarea bunului, din motivul că procedura de verificare a identității clientului și semnarea contractului de credit a fost în sarcina partenerul „Ultracom Electronic" SRL. Din aceste motive, informațiile ce țin de adresa unde a fost semnat contractul de credit s-au dacă a fost făcută livrarea bunului, urmează să le furnizeze partenerul „Ultracom Electronic" SRL.Ulterior, de la organele de poliție a aflat că pe contractul de credit nr. ***** din 01.05.2024, semnat pe numele clientului *****, s-a comis o escrocherie ce se investighează. Prin acțiunile de escrocherie, prin care a fost fraudat contractul de credit nr. ***** din 01.05.2024, cu suma de 4.899,00 lei, a fost

cauzat companiei O.C.N. “Iute Credit” un prejudiciu material. Pe contractul de credit nr. ***** din 01.05.2024 până la moment nu s-au făcut achitări. (f.d.46-48 Vol. II);

- depozițiile martorului *****, a.n.*****, care a declarat că la sfârșitul lunii aprilie 2024, a pierdut portmoneul său, în care se aflau 2 carduri bancare, buletinul de identitate, permisul de conducere pe numele său și 160 lei. Portmoneul a fost pierdut în regiunea gării auto din mun.Bălți. După ce a pierdut portmoneul cu actele, nu a mers la poliție, din motiv că din neglijența sa personală a pierdut bunurile și nici nu avea timp pentru asta. Astfel în luna mai a anului 2024 el a aflat că persoane necunoscute lui, având buletinul său, fără permisiunea lui au luat un împrumut bancar prin compania de creditare, și anume un telefon mobil. (f.d.49-50);

- demersul OCN ”Iute Credit” SRL din 17.06.2024, prin care se solicit atragerea la răspundere a persoanei care prin escrocherie a semnat la 01.05.2024 din numele lui ***** contractual de credit nebancar cu nr. ***** în sumă de 4899 lei, prin ce a cauzat întreprinderii prejudiciu material(f.d.2-3, 21 Vol. II);

- extras de informații din sistemul de autentificare GetID a persoanei cu numele ***** (f.d.4 Vol. II);

- copia extraselor din registrul de stat al persoanelor juridice nr.522203 din 15.05.2023, conform cărora instututția OCN ”Iute Credit” SRL este specializată în acordarea de credite nebancare (f.d.5 Vol. II);

- copia contractului de credit nebancar nr. ***** încheiat la 01.05.2024 între creditorul OCN ”Iute Credit” SRL și clientul ***** cu IDNP *****, suma creditului constituind 4899,00 lei, pe o perioadă de 4 luni, ultimul declarând că suma venitului său lunar este de 5000 lei (f.d.8-15 Vol. II);

- răspunsul SRL ”Ultracom Electronic” din 16.05.2024, potrivit căruia cererea de creditare a fost întocmită în incinta magazinului ”Darwin” am plasat în mun.Bălți str. Ștefan cel Mare, 37. În baza contractului de creditare, clientul a procurat un telefon mobil de model ”Redmi Note 134G Xiaomi, IMEI *****, valoarea căruia constituie 4899 lei. Angajatorul ce a deservit clientul este *****, tel.***** (f.d.28 Vol. II);

- proces-verbal de examinare a obiectului – suport electronic de informație DVD-R, care conține 2 secvențe video de la camerele de supraveghere video amplasate în magazinul SRL ”Ultracom Electronic”, situal în mun.Bălți str. Ștefan cel Mare, 37 , unde, în incinta magazinului se observă o persoană de gen masculine care s-a dovedit ulterior a fi Ruclenoc Maxim. Ultimul a inițiat o discuție cu vânzătorul consultant, primul aflându-se la tejghea, iar vânzătorul în fața calculatorului. Ulterior se abservă cum Ruclenoc Maxim prezintă un act de identitate, apoi efectuează autosesizarea fotografiindu-se, apoi vânzătoarea îi dă o cutie în care se află un telefon mobil pe care Ruclenoc Maxim o deschide. La fel se observă cum Ruclenoc Maxim închide cutia și o pune în buzunar (f.d.29-31 Vol. II);

- corp delict - un suport electronic de informație DVD-R, care conține 2 secvențe video de la camerele de supraveghere video amplasate în magazinul SRL ”Ultracom Electronic”, situat în mun.Bălți str. Ștefan cel Mare, 37, recunoscut și anexat în calitate de corp delict prin ordonanța din 19.06.2024 (f.d.32 Vol. II).

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni,

ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe şi verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menţionat că, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov si Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan naţional, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabileşte că problema admisibilităţii probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente şi concludente, precum şi coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiaşi articol stabileşte că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiaşi articol stabileşte că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că

în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993 ”, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Analizând fiecare din probele cercetate în ședință de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, și veridicității, precum și toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, ținând de normele de drept material și procedural incidente, instanța conchide că, în ședință de judecată s-a constatat indubitabil că inculpatul Ruclenoc Maxim a săvârșit cu vinovăție faptele prejudiciabile conform actului de învinuire.

Totuși, prioritar, instanța menționează că chiar dacă inculpatul a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată și procedura de examinare a cauzei a avut loc conform art.364^1 din Codul de procedură penală, aceasta nu înseamnă că faptele recunoscute de inculpat nu pot fi recalificate, atunci când calificarea acestora este eronată sau a intervenit o lege nouă care aduce modificări calificării faptelor.

La caz, nu are importanță declarația de recunoaștere a vinovăției, deoarece inculpatul nu are studii juridice pentru a putea califica corect faptele sale conform unui articol anumit din Codul penal. Or, în esență, inculpatul în cadrul audierii sale a recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu.

În acest context, instanța punctează că potrivit art.113 din Codul Penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Potrivit teoriei și practicii judiciare obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 190 Cod penal are un caracter complex.

Obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul material sunt bunurile altei persoane.

În pct. 15) al Hotărârii Curţii Supreme de Justiţie nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor (cu modificările și completările ulterioare) se menționează că: „este necesar ca instanţele judecătoreşti să ia în consideraţie că în cazul escrocheriei (art.190 C.P.) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influenţa înşelăciunii sau a abuzului de încredere.

Obiect material al escrocheriei îl pot constitui bunurile, precum şi drepturile asupra acestora, dobândite în mod ilicit. Drepturile dobândite ilicit asupra bunurilor vor constitui obiect material al escrocheriei, dacă ele asigură în continuare posibilitatea de a deţine, a folosi şi a dispune de obiectul escrocheriei (bunul). Primirea bunurilor cu condiţia îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor şi nu avea intenţia să-şi execute angajamentul asumat. Alături de alte circumstanţe, intenţia este demonstrată prin: situaţia financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-şi asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacţiei; lipsa de fundamentare economică şi caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activităţi aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenţi din contul banilor depuşi de deponenţii ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacţiei, a unor documente false; încheierea tranzacţiei în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane

de care se foloseşte o altă persoană pentru a-şi atinge interesele etc. Dobândirea ilicită a bunurilor în rezultatul folosirii de către făptuitor a unui document, falsificat anterior de o altă persoană urmează a fi calificată doar conform art.190 C.P.

Latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art.190 Cod penal, are următoarea structură și se exprimă în: (1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în sustragerea bunurilor altei persoane și b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare; (2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, și care are un caracter considerabil; (3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin abuz de încredere se înțelege exploatarea de către făptuitor a raporturilor de încredere care s-au stabilit între el și victimă. De regulă, raporturile de încredere se creează pe fondul atitudinii de rudenie, colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Prin inducere şi menținere în eroare se înțeleg activitățile infracționale de inducere şi menținere în eroare a persoanei vătămate, conștientizând că acestea sunt esențiale pentru reușita planului său infracţional, sunt circumscrise ilicitului penal, şi nu unui simplu litigiu de natură civilă.

Infracțiunea prevăzută la art.190 Cod penal este o infracțiune materială, astfel ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile (mijloace bănești) altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă se manifestă prin intenție directă.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani.

Conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor 10 aprilie 2024 și 01.05.2024-02.05.2024), constituie infracțiune escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În speță, este relevant a menționa că prin Legea nr.136 din 06.06.24, în vigoare din 07.09.2024, art.126 alin.(2) Cod Penal a fost expus în următoarea redacție - se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform art.10 alin.(1) Cod Penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Potrivit art. 126 Cod Penal în vigoare la data adoptării prezentei sentințe se consideră proporţii mari valoarea bunurilor dobîndite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărîrea de Guvern în vigoare la momentul săvîrşirii faptei. Se consideră proporţii deosebit de mari valoarea bunurilor dobîndite, primite, fabricate, distruse,

poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărîrea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei. Se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Din dispozițiile art.126 Cod Penal rezultă că daunele în proporții mici constituie daunele care la momentul săvârșirii contravenției nu depășesc 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar proporții considerabile sau esențiale - mai mult de 10 de salarii.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 1033 din 21 decembrie 2023, se deduce că în anul 2024 limita minimă a proporțiilor considerabile – 137000 lei.

În cazul din speță, instanța de judecată denotă că, valoarea bunului obținut de Ruclenoc Maxim, în cuantum de 9020,00 lei și 6060,00 lei, nu depășește pragul Legal de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, pentru a constitui un prejudiciu considerabil.

Prin urmare, la data adoptării sentinței calificativul „cu cauzare de daune considerabile” nu se mai confirmă, acesta urmându-i a-i fi exclus inculpatului din învinuire (episoadele cu părțile vătămate ***** și *****).

Astfel, reieşind din cele menţionate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată consideră pe deplin vinovăția inculpatului Ruclenoc Maxim de comiterea faptelor incriminate.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală al RM şi audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acţiunile căruia instanţa le califică în conformitate cu prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducerea în eroare și menținerea în eroare.

Instanţa reţine cu titlu de principiu general recunoscut că, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. În temeiul art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată și-a întemeiat sentinţa atât pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală cât și pe declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, cât şi cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile”.

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Iar conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe

declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Ruclenoc Maxim dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanța de judecată va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal al RM, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Aşadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal al RM, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a- şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptăţii.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia". Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a Legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, şi călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie şi face parte din capitolul infracţiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile importante - relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Instanţa de judecată menţionează, că sancţiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța ia în consideraţie faptul că, inculpatul Ruclenoc Maxim, și-a recunoscut vina, a comis o infracțiuni din categoria celor mai puțin grave.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa de judecată constată că Ruclenoc Maxim, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

La caz instanţa de judecată reţine că, Ruclenoc Maxim la data comiterii infracţiunilor, acesta avea împlinită vârsta de 17 ani, în privinţa acestuia sunt aplicabile prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, care stipulează că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Ţinând cont de cele descrise, pedeapsa maximă aplicabilă pentru infracţiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, comisă de inculpatul Ruclenoc Maxim, va constitui închisoarea pe un termen de 3 ani, urmând a fi redusă cu 1/2, prin urmare limita maximă a pedepsei nu va depăşi 1 ani 6 luni închisoare.

Totodată, instanța de judecată reține că Ruclenoc Maxim a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. b), din Codul penal – săvârşirea infracţiunii de către un minor.

Corelativ, circumstanţe agravante în conformitate cu prevederile 77 alin.(1) lit.a) Cod penal, este săvârşirea infracţiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracţiuni similar.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Ruclenoc Maxim de răspundere penală conform prevederilor art. 53 și art. 89 din Codul penal al RM nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal potrivit căruia, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Ruclenoc Maxim, urmează să fie stabilită sub formă de închisoare.

Instanţa concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atît pentru inculpat, cît şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor

astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite prin Constituţia Republicii Moldova, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei enunțate mai sus, instanța, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (1) și (2) Cod penal, conducându-se de principiile de aplicare și de individualizare a pedepsei, de Regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), consideră necesar de a aplica inculpatului Ruclenoc Maxim, prin prisma art. 70 alin. (3) Cod penal, următoarele pedepse:

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată *****), pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni;
- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată *****), pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni;
- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată O.N.C. ''Iute Credit" SRL), pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor, instanța consideră necesar de a-i stabili lui Ruclenoc Maxim pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni prin cumulul parţial al pedepsei aplicate prin prezenta sentinţă şi a pedepsei aplicate prin sentinţa Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 19 iunie 2024, i se stabileşte lui Ruclenoc Maxim, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea banilor pe un termen de 3 ani.

Instanţa de judecată este convinsă că pedeapsa potrivită lui Ruclenoc Maxim este tocmai la caz și va avea drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea celui din urmă, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanţa se bazează pe prevederile art. 2, art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul legii şi pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Reieşind din considerentele că Ruclenoc Maxim execută pedeapsa închisorii în temeiul sentinței definitive a Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 19 iunie 2024, instanţa de judecată nu

se va expune privitor la măsura preventivă ce ar urma să se aplice inculpatului, întrucât o astfel de dispoziţie ar fi de prisos atâta timp cât inculpatul execută pedeapsa închisorii în baza unei sentinţe de condamnare definitive.

Termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data pronunţării sentinţei - 25 noiembrie 2024.

La rândul său, în corespundere cu art. 72 alin. (3) din Codul penal al RM, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

Astfel, în condiţiile art. 72 alin. (3) din Codul penal al RM, deoarece inculpatul a săvârşit cu intenție infracţiuni din categoria celor mai puțin grave, și având în vedere că la data pronunțării sentinței inculpatul Ruclenoc Maxim are împlinită de 18 ani, el urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 397 pct. 1) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei, iar art. 387 alin. (1) CPP, stipulează că, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Conform art. 219 alin. (2) Cod de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

Potrivit art. 220 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Potrivit art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În susţinerea celor enunţate, instanţa menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

Potrivit art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Instanţa de judecată identifică că, prin ordonanţa organului de urmărire penală din 21 iunie 2024 (f.d. 38-39 Vol. II), partea vătămată O.C.N. Iute Credit S.R.L. a fost recunoscută în calitate de parte civilă, solicitînd prin cererea depusă în cauza penală încasarea de la inculpatul

Ruclenoc Maxim, în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 4899,00 lei.

Prin ordonanţa organului de urmărire penală din 07 mai 2024 (f.d. 11-12 Vol. I), partea vătămată *****, a fost recunoscută în calitate de parte civilă, solicitînd prin cererea depusă în cauza penală încasarea de la inculpatul Ruclenoc Maxim, în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 6600,00 lei.

Prin ordonanţa organului de urmărire penală din 10 mai 2024 (f.d. 47-48 Vol. I), partea vătămată *****, a fost recunoscută în calitate de parte civilă, solicitînd prin cererea depusă în cauza penală încasarea de la inculpatul Ruclenoc Maxim, în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 9020,00 lei.

Astfel, reieşind din considerentele că vinovăţia inculpatului este dovedită pe deplin, în baza criteriilor specificate la art. 219 din Codul de procedură penală şi potrivit cu prevederile art. 1998 din Codul civil, precum şi din punctul de vedere că în urma acţiunilor infracţionale ale inculpatului, părţilor vătămate, care dețin și calitatea de parte civilă, li s-a cauzat prejudiciu material care nu a fost reparat, instanţa de judecată va încasa din contul lui Ruclenoc Maxim în beneficiul O.C.N. Iute Credit S.R.L. suma în mărime de 4899,00 lei, în beneficiul lui ***** suma de 6600,00 lei și în beneficiu lui ***** suma de 9020,00 lei cu caracter de prejudiciu material cauzat prin infracţiune

Cu referire la prevederile art. art. 161-162, 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sunt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Astfel, corpul delict - un suport informativ cu înregistrările video din 01.05.2024 din magazinul ”DARWIN” amplasat în mun.Bălți str. Ștefan cel Mare, 37, care a fost anexat la materialele cauzei penale, urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

În conformitate cu prevederile articolelor 72, 80^1 , 84 Cod penal, 162, 227-229, 364^1, 384, 385, 389 şi 392-398 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Ruclenoc Maxim Anton, se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni.

Ruclenoc Maxim Anton, se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni.

Ruclenoc Maxim Anton, se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (*episodul cu partea vătămată O.N.C. ’’Iute Credit” SRL),* și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i se stabileşte lui Ruclenoc Maxim Anton, pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni prin cumulul parţial al pedepsei aplicate prin prezenta sentinţă şi a pedepsei aplicate prin sentinţa Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 19 iunie 2024, i se stabileşte lui Ruclenoc Maxim, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea banilor pe un termen de 3 ani.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Ruclenoc Maxim Anton a-l calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe – 25 noiembrie 2024.

Acţiunea civilă înaintată de către partea civilă ***** privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune a mijloacelor băneşti în cuantum de 6 600 de lei, se admite integral.

Se încasează de la Ruclenoc Maxim în beneficiul părţii civile ***** cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în sumă de 6600,00 (șase mii șase sute) lei.

Acţiunea civilă înaintată de către partea civilă ***** privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune a mijloacelor băneşti în cuantum de 9020,00 de lei, se admite integral.

Se încasează de la Ruclenoc Maximîn beneficiul părţii civile ***** cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în sumă de 9020,00 (nouă mii douăzeci) lei.

Acţiunea civilă înaintată de către partea civilă O.C.N. Iute Credit S.R.L. privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune a mijloacelor băneşti în cuantum de 4899,00 de lei, se admite integral.

Se încasează de la Ruclenoc Maxim în beneficiul părţii civile O.C.N. Iute Credit S.R.L. cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în sumă de 4899,00 (patru mii opt sute nouăzecvi și nouă) lei.

Corpul delict - un suport informativ cu înregistrările video din 01.05.2024 din magazinul ”DARWIN” amplasat în mun.Bălți str. Ștefan cel Mare, 37, care a fost anexat la materialele cauzei penale, urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

Sentinţa cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Lina Popescu